

Mestbegunstigelse. Jeg har været i det Tilfælde at lede forskellige Forhandlinger i den seneste Tid just om Handelstraktaters Fornyelse, og har derved haft rig Løjlighed til at se, hvor stor Betydning det har for os at beholde de forholdsvis lave Toldsatser for at kunne blive staaende paa vort Mestbegunstigelsesstandpunkt og bevare den Ret, vi hidtil have haft i de fleste Lande. Det er jo nemlig saaledes, at vi ere saa heldig stillede i dette Øjeblik, at visaa godt som overalt have Mestbegunstigelse og blive tragtede som en af de Stater, over for hvilke man i andre Lande anvender de laveste Toldsatser, og da jeg nu mener, at vort Land er i en saadan Stilling, at der kan udvikles en Eksportindustri her, og desuden, at alene det hjemlige Marked ikke kan være tilstrækkeligt for vor Industri, saa ser jeg ikke rettere, end at det for Industriens egen Skyld har den største Betydning, at vor mestbegünstigede Stilling paa Udlandets Markeder bevares, og den bevares bedst under nogenlunde lave Toldsatser, saaledes som de have udviklet sig lidt efter lidt her i Landet. Altsaa just for Industriens egen Skyld ønsker jeg de forholdsvis lave Toldsatser bibeholdt, og det har ogsaa for mig bidraget til det Standpunkt, jeg i denne Sag indtager.

Stilling: Jeg kan dog ikke, som det ærede Medlem, der nys talte, anerkende, at Traktaterne for Øjeblikket have nogen væsentlig Betydning for det danske Haandværk og den danske Industri. Saa længe vore store Naboer omgærde sig med saa høje Toldmure, at vi ere aldeles afskaarne fra at faa nogen Eksport til dem, indser jeg ikke, at saadanne Traktaters Afsluttelse kan have nogen væsentlig Betydning. Dertil kommer, at det foreliggende Forslag jo saa godt som ingen Forhøjelse indeholder over for de nu bestaaende Toldsatser, saa jeg kan ikke indse andet, end at man maa sige, at det i og for sig er en meget moderat Beskyttelse, her er forlangt fra Industriens og Haandværkets Side.

la Cour: Paa egne og flere ærede Medlemmers Vegne maa jeg udtale, at vi med Sorg se paa, at Toldbeskyttelse for Landbruget ikke er kommen med ved denne Toldrevision. Naar vi stemme for Forslaget, er det under den Forudsætning, at der inden for denne Toldrevision maa være leynet Plads til en Beskyttelse for Landbruget, naar der fra dettes Side fore-

ligger en tilstrækkelig Tilkendegivelse om, at det ønsker en saadan. Altsaa, det er under den Forudsætning, at der inden for Lovforslaget er Plads for en Landbrugs-toldbeskyttelse, at vi under nærværende Forhold ville stemme for Lovforslaget, som det her foreligger.

Oct. Hansen: Man kan jo kun glæde sig ved at høre alle de fromme Ønsker, hvormed dette Lovforslag, idet det nu forlader Landstinget og gaar over til Folketinget, ledsages, og navnlig den ærede Finansministers haabefulde Udtalelser skulde jo synes at være ganske beroligende, men det forekommer mig alligevel, at de ikke ramme det Punkt, hvor den egentlige Vanskelighed er. De enkelte Toldsatser kom vi vel ud over, men Hovedpunktet — nemlig Spørgsmaalet om Compensationen, den Forskel, der altsaa er mellem dette Tings Stilling, hvorefter der paa Toldintraderne forlanges 1 Million større Indtægter for Statskassen, medens det andet Ting har stillet sig paa det Standpunkt, at det mener, at Toldintraderne kunne gaa ned med 5 eller 5½ Mill. Kr. — altsaa disse 6 Mill. Kr., som ere os imellem, har jeg ikke hørt nogen og heller ikke den ærede Finansminister tale om i Dag. Nu ved jeg, at dette Ting og den ærede Finansminister jo staa paa det Standpunkt, at de 4 Skattelove — jeg behøver ikke at nævne dem — disse 4 store og betydningsfulde Love skulde enten gaa af alle paa en Gang eller ingen af dem, de skulde kobles sammen som et Firspand, der skal sættes i Fart, og saa gaar hele Lavinen, eller ogsaa gaar ingen Ting. Jeg finder, at dette er et noget ultra Standpunkt at stille sig paa, og jeg vil henstille navnlig til den ærede Finansministers Overvejelse, om han ikke kunde føle sig foranlediget til at slaa ind paa en mere praktisk Politik med Hensyn til disse Skattelove end den, der ligger for for Øjeblikket. Den ærede Finansminister staa som en Mand, der skal køre med 4 fyrige Heste og skal have dem til at gaa sammen og trække sammen, saaledes at Vognen og Publikum hurtig kunne komme frem. Den ærede Finansminister er ikke en Gang, synes jeg, i Besiddelse af den dertil fornødne Knaldepisk, men kunde den ærede Finansminister ikke tænke sig en noget anden, naturligare Sammenkobling af disse Lovforslag, som vilde gøre det muligt at faa nogle af disse smukke Forslag redede? Hvis man nu delte dem og i Stedet for at køre med 4 vilde køre beskednere